

Rigsdagstidende.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 62.

Fjerde Sessions anden Samling.

20de Møde.

Mandagen d. 11. April.

(Forts.).

Meier (forts.): Dersom vi altsaa virkelig
nu havde tre Budgetter, saa vilde Sagen staae paa
følgende Maade: det Budget, som var for de fæl-
les Udgifter, vilde vistnok ikke have noget Over-
skud, fordi Fællesudgifterne altid langt over-
stige Fællesindtægterne. Men den Forskiel,
hvormed Udgiften vilde være større end Ind-
tægten, maatte dækkes, og den maa ogsaa for-
Diebliffet dækkes ved Tilskud fra Hertugdøm-
merne og fra Kongeriget, efter Forholdet $\frac{2}{5}$
og $\frac{3}{5}$, saalænge det staaer fast, at dette For-
hold er det rigtige. Altsaa et Overskud i den
Forstand, som vi her have det, maa hidrøre
fra de særegne Budgetter, og saaledes vil det
være klart, at i dette Budget, hvor de Hoved-
summer, vi have i Indtægt- og Udgiftsru-
brifferne, ere sammenlagte af Kongerigets Ind-
tægter, maa ogsaa Overskuddet være Kongeri-
gets. Det Savn, der nu er i Finantsloven,
bestaaer fornemmelig deri, at man ikke klart
seer Anvendelsen af Overskuddet, eller at dette
Lovforslag ikke staaer i Rapport til andre.
Finantsloven fra det ene Aar staaer ikke i
Continuitet med Finantsloven for det foregaa-
ende, eller efterfølgende Aar. Denne Mangel
troer jeg nu vil kunne afhjælpes paa een af
to Maader: enten saaledes som den ærede Rig-
sdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgfreds
(Mourad) har bemærket, at Hertugdømmerne
og Kongeriget hver for sig havde deres egne
Kassebeholdninger, og i dette Tilfælde vilde
da enhver af disse Landsdele være mere raadige
over den Kassebeholdning, den saaledes havde,
eller ogsaa kunde det afhjælpes paa den Maade
og efter den Tanke, som er udtalt i det sub-

sidiale Forslag, at Overskuddet vel gaaer ind
i den almindelige Kassebeholdning eller Re-
servesfond under den Betingelse, at, naar der
indslyder 3 Rbd. fra Kongeriget, saa maa der
ogsaa indsyde 2 Rbd. fra Hertugdømmerne,
men derved vilde man alligevel ikke undgaae
at have et Overskud; thi, da Overskuddet jo
kun er en tilfældig Størrelse, om den ogsaa
er calculeret, bliver den jo dog ved de virke-
lige Udgifter forandret noget. I det Overskuddet
saaledes er en tilfældig Størrelse, kan man
ikke forudsætte, at Hertugdømmernes Overskud
altid vil forholde sig til Kongerigets som 2
til 3. Man kunde altsaa vel saaledes have
en fælles Kassebeholdning eller en fælles Re-
servesfond, hvori der indslod efter Forholdet
to Femte dele og tre Femte dele fra begge Lands-
dele, og hvorover altsaa den danske Rigsdag
kun var raadig, forsaavidt de tre Femte dele
angik; men man maatte ikke destomindre all-
igevel have et extraordinært Overskud, forsa-
avidt der var større Beholdning end de tre
Femte dele, der skulde gaae ind i den almind-
lige Reservesfond. Jeg troer altsaa, at denne
Sag kan ordnes ved to Bestemmelser, af
hvilke den ene er udtalt i det subsidiaire För-
slag, nemlig, at forsaavidt Kongeriget af sit
Overskud indsyder i den almindelige Reserves-
fond tre Femte dele, saa indsyder Hertugdøm-
merne to Femte dele, og dernæst, at der bliver
optaget i Finantsloven det extraordinære
Overskud eller den Kassebeholdning, hvormed
Aaret begynder, og ligeledes den Beholdning,
hvormed Aaret slutter. Dette, troer jeg, vilde
være den hensigtsmæssigste Maade at ordne
Sagen paa. Da dette imidlertid ikke er fæst,
saa skal jeg dog tillade mig at anbefale det
ærede Thing at stemme for Optagelsen af den
nye Paragraph. Forsaavidt den hittede